

det Hele taget skal jeg ikke nærmere gaae ind paa, men jeg indrømmer, at dersom de gode Sider ved Affstaffelsen af Stillingsvæsenet rigtig skulle komme frem og komme til Anerkjendelse, da maae vi være omhyggelige for at ordne Udfærdningen saaledes, at Ingen smutter igjennem, som fortjener at komme med. I denne Henseende har jeg Noget at udsætte paa det nærværende Lovudkast; først og fremmest tænker jeg her paa den foreslaaede Sammensætning af Sesssionerne. Det er de gamle Bestemmelser, der her ere optagne med Undtagelse af, at istedetfor Amtmanden træder Politimesteren ind som stemmeberettiget. Denne Forandring anseer jeg for heldig, thi naar man, efter den tidligere Lovgivning, kunde tillade Amtmanden, hvad han meget ofte benyttede sig af, at constituere en anden Embedsmand, der ofte var en eller anden afdanket Procurator, i hans Sted, og som ofte blev en ny hvert Aar, saa havde denne Bestemmelse om Amtmandens Nærværelse ikke videre Betydning. Men det er ikke nok at gjøre denne Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser; de Herrer ville see, at der af communale Medlemmer paa Sesssionen kun skal være et Amtsraadsmedlem, altsaa eet for et heelt Amt, eller et Communalbestyrelsesmedlem, det er det communale Element, og forøvrigt Intet. Derimod kan der til Sesssionen beordres Officerer af begge Børn i ubestemt Antal som stemmeberettigede Medlemmer. Det troer jeg ikke, man bør gaae ind paa. Jeg troer, vi maae kunne fordrø, at ligesom man for Kjøbstæderne sender et kommunalt Medlem til Sesssionen, bør man ogsaa for enhver Sognekreds kunne sende et saadant, og at man burde forstærke Amtsraadets Repræsentanter paa Sesssionen og indskrænke eller aldeles affkaste den Stemmeberettigelse, som er tilkænkt Officererne. De kunne være tilstede som raadgivende; men i alt Fald maae kun Enkelte være tilstede som stemmeberettigede. En anden Ulempe med Hensyn til en rigtig Sesssionsbestemmelse er jo den Bestemmelse, at det skal overlades til kongelig Anordning, hvilke Mangler der berettigede enten til fuldkommen Cassation eller i alt Fald til Oversførelse i Militairarbejderclassen. Jeg troer nu ikke, man kan komme fra, at en saadan Bestemmelse

overlades til kongelig Anordning, men det ubeslutter sig ikke, at man alligevel kan udøve sin Indflydelse paa en saadan kongelig Anordnings Indhold, og jeg er af den Mening, at de i saa Henseende hidtil gjældende Bestemmelser trænge til ikke ringe Forandring. Jeg troer, at man lader mangen en Karl gaae fri, om hvem man aldrig før Sesssionsdagen vidste, at han fællede Noget, men som altid har været lystig haade til Arbejde og Leg. Naar man saaledes f. Ex. seer i den kongelige Anordning, at Platsfodethed i ringe Grad medfører strax Oversførelse til at være Militairarbejder, og naar man betænker, at det er selvsølgelig kun de Løger, der ere tilstede, der med Bestemthed kunne bedømme, at Vedkommende er pladsfodet i ringe Grad, saa kan det ikke nægtes, at denne Bestemmelse, brugt paa en noget uheldig Maade, anvendt ligeoverfor Løgmænd, kan gøre Resultater med sig, der ikke ere rigtige. Med Hensyn til dem, der ere forpligtede til at møde for Sesssionen, savner jeg i § 11 en Bestemmelse, der fandtes i Udvalgets Forslag ifjor, en Bestemmelse, der værnede imod, at nogen Befalingsmand, enten Officer eller Underbefalingsmand, som enten med eller mod sit Dufte bliver afflediget i værnepligtig Alder, uden videre skulde være udflettet af Rullen og ikke gjøre nogen Tjeneste siden. Denne Bestemmelse finder jeg ikke optagen i Ministeriets Udcast; derimod seer jeg nok af Motiverne, at det synes, at Ministeriet er enig med det ifjor nedsatte Udvalg i dets Betænkning, ja, endogsaa årsører Tilfælde, som Udvalget ikke har antaget. Jeg vil nu gjerne have gjort klart i Lovven, at Ingen, hvad enten han er Befalingsmand eller ikke, saalange han er indenfor den værnepligtige Alder fra 22 til 38 Aar, kan paa nogen Maade ved at træde ind i eller ud af Befalingsmandsclassen blive fritagen for Børnepligten. Deels ved en saadan Bestemmelse og deels ved en Bestemmelse om, at enhver i Aarets Løb afflediget Befalingsmand har at fremsjtte sig ved den næste Sesssion, for der at blive bedømt enten til Udflettelse af Rullen eller til Optagelse i de Dieniges Klasse efter den Orden, der følger af hans Alder, vil man kunne værne mod Misbrug i denne Retning. Thi hvad bliver ellers Følgen? En kan